

Irodalom.

Prof. P. Stein: Die Anthomyiden Europas. (Archiv. f. Naturgesch., 81. Jhrg. 1915, Abt. A, 10. Heft, pag. 1—224).

Az Anthomyidák családjának csaknem valamennyi faja, főleg ezek nősténye egy-egy rejtvény, melynek megfejtése, meghatározása páratlan nehézségekbe ütközik. Hogy ez mennyire igaz, azt legjobban az a csalódás bizonyítja, mely SCHNABL és DZIEDZICKI e családot tárgyaló s a dipterologusoktól várva-várt munkája megjelenése után okozott, melyből nem hogy a fajokat, de még a fajok nemét is alig-alig lehet meghatározni. Ha valaki egy-egy faj nevét tudni óhajtotta, bizony ezért STEIN-hoz kellett fordulnia, ki egész életét ennek az egy családnak a tanulmányozására szentelte. Munkájában 71 nembe tartozó 577 európai fajt tárgyal. Hogy dolgozata megírásánál milyen nehézségekkel kellett megküzdenie, arra abból is következtethetünk, hogy egy élet munkája után még csak a hímeket tudja nemekbe sorozni s hogy a nőstények javarészét ő sem tudja biztosan meghatározni.

Dolgozata, ha nem is az európai fajok teljes monografiája, de egyrészt biztos vezérfonál a leírt fajok hímjeinek pontos meghatározására, másrészt útmutatás arra, hogy újabb fajok leírásánál mely bélyegekre kell a főszűlyt fektetnünk.

Hazánkból 3 új fajt ír le: a *Limnophora armipes*-t a Tátrából, a *L. montana*-t Zernestről és a *Chortophila dubia*-t Pöstyénből.

DR. KERTÉSZ K.

*

Roewer, Dr. C. Fr.: 52 neue Opilioniden. (Archiv f. Naturg. LXXXII, 1916, Abt. A, Heft 2, p. 90—158, mit 47 Fig. im Text).

Szerző számos új kaszaspókot ír le a földkerekség minden részéből, köztük egyet hazánkból és pedig az *Ischyropsalis dacicu*-t Brassó vidékéről.

CSIKI.

*

Fruhstorfer, H.: Neue Rhopaloceren aus der Sammlung Leonhard. (Archiv f. Naturg. LXXXII, 1916, Abt. A, Heft 2, p. 1—28, színes táblával).

Szerzőnek alkalma volt LEONHARD OTTÓ drezdai entomologus gyűjteményéből, annak felette gazdag balkáni lepkesorozatait áttanulmányozni és vizsgálatainak eredményét fenti cikkében közli. Minket a tanulmány annyiban érdekel, hogy benne horvátországi, boszniai és hercegovinai anyagról is van szó, de itt-ott magyarországi anyagra is hivatkozik. A minket érdeklő alakok a következők: *Meli-*

taca Phoebe var. *narenta* (Herczegovina: Jablanica), *M. Maturna* var. *Idunides* (Bosznia: Maklen-szoros), *M. Athalia* var. *Limera* (Bosznia: Korična), *M. Didyma* var. *Oreithya* (Osztrák Tengerpart: Fucine; ezalatt szerző valószínűleg a horvátországi Fuzine-t érti!), var. *Druentia* (Bosznia: Korična, Maklen-szoros, Doboj), *M. Trivia* var. *Lathon* (Velebit, Bosznia: Korična, Herczegovina: Vieujabara), *M. Cinxia* var. *terracina* (Bosznia), *Melanargia Galatea* L. var. *Scolis* (t. 1, fig. 5 ♂, 6 ♀; Erdély), var. *Syntelia* (t. 1, fig. 8 ♂, 9 ♀; Bosznia-Herczegovina, Dalmácia, Bánság). A *Parnassius Mnemosyne* L. fajtaít illetőleg szerző megjegyzi, hogy az Osztrák-Magyar monarchia még évekre menő tanulmányozást fog lehetővé tenni és ajánlatos lenne ezért a területet rendszeresen átkutatni. A Magas Tátrában előfordul a var. *mesoleucus* FRUHST. (t. 2, f. 14 ♂, 15 ♀), melyről anyag hiányában nem állapíthatja meg, hogy a Kárpátokban meddig terjedt el. Ehhez közel álló alak a magyar-morva határhegységben és a morva és magyar síkságon fordul elő. Az erdélyi alak (*hungaricus* ROTHSCH), mely talán azonos a *demaculatus* FRUHST.-val, szintén olyan, mint a magyar alföldi alak. *Demaculatus* messze elterjedt, legtipikusabb példányai Székesfehérvár és Budapestről valók. Ehhez esatlakoznak azután morvaországi, csehországi (*bohemien* BRYK) példányok, másrészt kelet felé az oláhországi és szerbiai példányok. Bécs környékén és a Lajta-hegységben egy a havasi alaktól a *demaculatus*-hoz átmenetet képező alak fordul elő. A horvátországi példányok a karinthiai *parvus* és a Graz környéki példányokkal állnak vonatkozásban. A Velebitben (Ostaria, 1000 m. magasságban) honos alak az *Orminion* (t. 2, f. 18 ♂, 19 ♀) nevet kapta. Az okkupált tartományokból való a var. *Leonhardtiana* BRYK i. l. (t. 2, f. 20 ♂ 21 ♀).

*

Seitz, Prof. Dr. Adalbert: Die Gross-Schmetterlinge der Erde. Eine systematische Bearbeitung der bis jetzt bekannten Gross-Schmetterlinge. — III. Band. Die Gross-Schmetterlinge des Palaearktischen Faunengebietes: Die eulenartigen Nachtfalter. Verlag des Seitz'schen Werkes (Alfred Kernen) in Stuttgart, 1914. p. I—III, 1—511 und 4338 Figuren auf 75 kolorierten Tafeln. Preis in zwei Bände gebunden Mk. 55.—

SEITZ nagyszabású munkájából már ismertettük az I., II. és IV. kötetet a palearktikus táj lepkéit tárgyaló részből (Lásd: Rov. Lapok XIX, 1912, p. 183; XX, 1913, p. 129; XXIII, 1916, p. 47). A teljesség kedvéért most pótlólag még a III. kötetről is óhajtunk megemlékezni. Ez a kötet a bagolypilléket tárgyalja és pedig az *Agaristidae* és *Noctuidae* családokat, melyek közül az elsőnek DR. K. JORDAN, utóbbinak E. WARREN a szerzője. A hatalmas kötet a többiektől kissé